

అప్పుడే ఆఫీసులోకి అడుగుపెట్టిన సుబ్బారావు జేబులోంచి తాళాలగుత్తి తీసి ఓ లేబుల్ సొరుగుతో కట్టి పట్టసాగాడు. ఇంతలో పురుషోత్తం అనడం భారీ శాల్తీ సుబ్బారావు వీపుమీద ఓ దెబ్బ వేసి "ఏంటి సుబ్బారావు! నా డ్రాయర్లో పాట్లు పడుతున్నావ్! ఇది... నీ సీట్ కాదు! నా సీటిది! నా దగ్గరున్న తాళం చెవిలో పెట్టి 'ఓపెన్' అవుతుంది!" ఆటపట్టిస్తున్నట్లుగా అన్నాడు.

దాంతో - "ఓహో.. ఇది మీ సీటా? మర్చిపోయాను! సారీ!" నొచ్చుకుంటూ తన సీట్ దగ్గరికి వెళ్లిపోయాడు సుబ్బారావు. సీట్లో కూర్చున్న అతనికి, పురుషోత్తం తో పక్క సీట్లో కూర్చున్న మరోవ్యక్తి తన మతిమరుపు గురించి ఎంతాళిగా చెప్పుకోవడం వినబడుతూనే ఉంది. తనకదేం కొత్తకాదు. మిగతా ఉద్యోగస్తుల కెక్కిరింపులు, ఎత్తిపోడుపులు, తన చెవుల్లో సూదులై గుచ్చుతున్న ఏమీ చేయలేని నిస్సహాయ స్థితి! ఏం చేస్తాడు. రోజు రోజుకి తన మతిమరుపు ముదిరిపోతోంది.

ఇంతలో పూర్వ రంగయ్య, సుబ్బారావు దగ్గరికి వచ్చి-

"అయ్యా! మేనేజర్ సార్ ఈ ఫైల్ మీకిచ్చి రమ్మన్నారు. తొందరగా ఈ ఫైలు మీ 'నోట్' రాసివ్వాలి. మీకు చెప్పమన్నారు!" అంటూ అతి వినయంగా చెప్పాడు. అయితే రంగయ్య మాపిస్తోన్న వినయంలో కాస్త 'అతి' కనబడడం అతను కూడా తననీ, తన మతిమరుపునీ గేలి చేస్తున్నట్లే సుబ్బారావుకి అనిపించింది!

'చీ! అందరికీ చులకనైపోతున్నా మధ్య! ఈ మతిమరుపు నా పరుపు ప్రతిష్టలని నాశనం చేస్తోంది. సాధ్యమైనంత తొందరలో ఈ జబ్బుని తగ్గించుకోవాలి. లేదు... పోగొట్టుకోవాలి. ఇవాళే ఏం చెప్పాడో డాక్టర్ని కలిసి మందులు తీసుకోవాలి' అని మనసులో అనుకున్నాడు సుబ్బారావు. వెంటనే

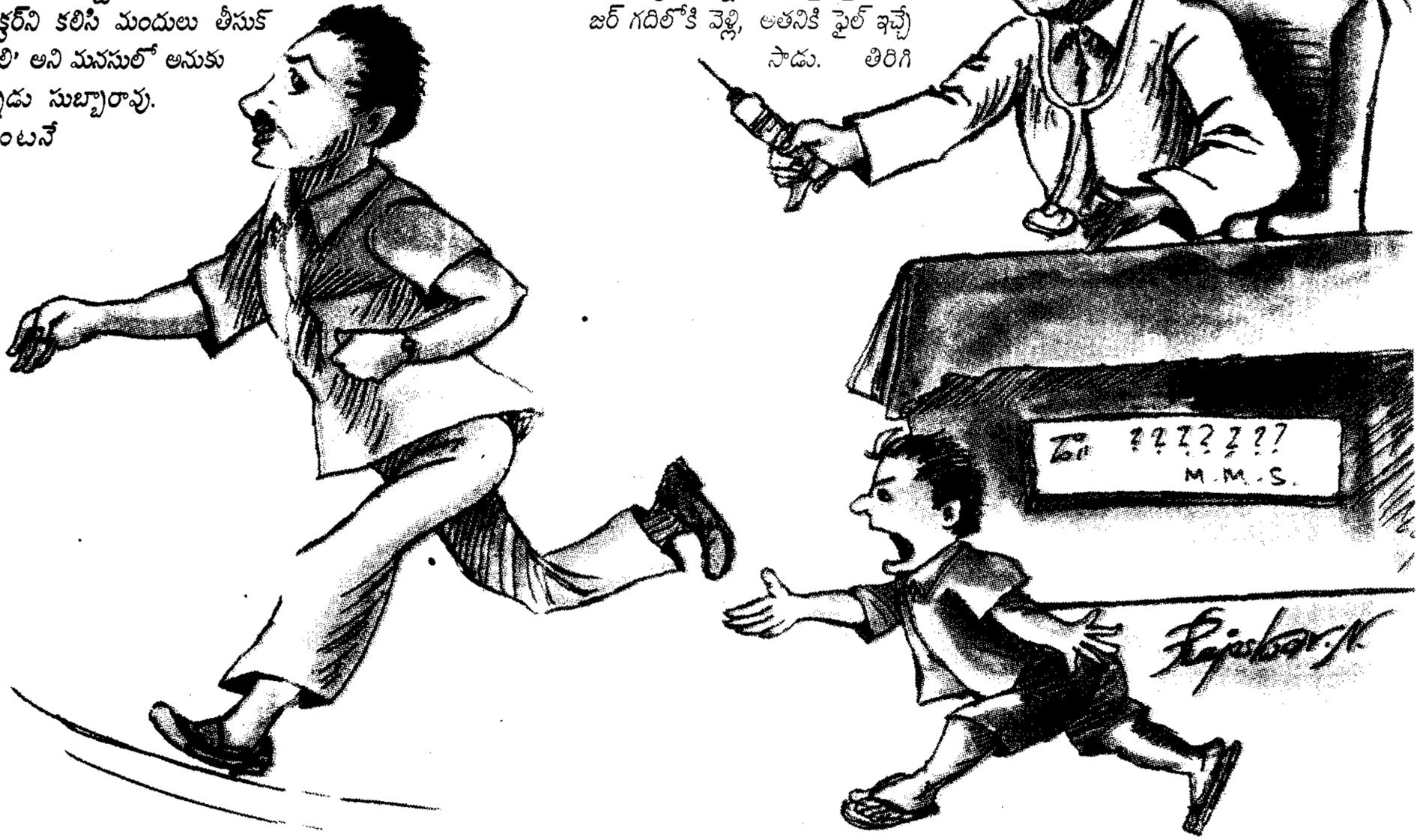
తనకున్న ఆలోచన ఎక్కడ మళ్ళీ మర్చిపోతానేమోననుకుని కాగితం మీద రాసుకున్నాడు.

తక్షణ హాయిగా నిట్టూర్చి ఫైల్ చూసుకోవడం

అక్కడ వెదకండి

మొదట వెళ్తాడు. ఇంతలో మళ్ళీ రంగయ్య వచ్చి అర్జంటు ఫైల్ సంగతి గుర్తుచేస్తే ఆ ఫైల్ని తీసుకుని గబగబా పారి, రాయవలసిన నోట్ రాసేశాడు. మళ్ళీ రంగయ్య మేనేజర్ రమ్మంటున్నారని 'గుర్తుచేస్తే' మేనేజర్ గదిలోకి వెళ్లి, అతనికి ఫైల్ ఇచ్చేసాడు. తిరిగి

వచ్చి సీట్లో (తన సీట్లోనే) కూర్చున్నాడు. మరొకరికి సేపటికి రంగయ్య పరిగెత్తుకుంటూ సుబ్బారావుతో "అయ్యా! తమర్ని తొందరగా మేనేజర్ సార్ రమ్మంటున్నారండయ్యా!" చెప్పాడు. 'మళ్ళీ ఏం మూడిందో' అనుకుంటూ మేనేజర్ ఛాంబర్లోకి నెమ్మదిగా ప్రవేశించాడు సుబ్బారావు. 'రమ్మంటాగిన గుర్రం'లాగా కదం తొక్కుతున్నాడు మేనేజర్. లోపలికి సుబ్బారావు వచ్చిరావడం తోనే, సరిహద్దుల్లోకి ప్రవేశించిన చొరబాటుదారుల్లా చూసిన మేజర్లా రంకెతోస్తూ "ఏంటయ్యా! ఈ రాతలు? ఎవరికి మతిమరుపు? ఎవరయ్యా డాక్టర్ చూడండి? రకీ వెళ్లాలి? నేనా? 'నోట్' రాసి సంతకం పెట్టా

అంటే ఏకైకం చెప్పండి... అంటే ఆషామాషీ అనుకుంటున్నాను... అంటే అనిల్కుంభేలా ఫైల్ని సుబ్బారావు మీటి మేనేజర్ బోల్ చేసాడు. అంత హడావిడిలోనూ ఆజాదుల్లా ఫైల్ని క్యాప్ చేసిన సుబ్బారావు ఫైల్ తెరిచి చూశాడు. 'ఇందాక సీట్లో తాను వెళ్లాలి' అనుకున్న ముందు 'నోట్'లో రాసిన సుబ్బారావు సంతకం అంటే కుంటూ "సారీ సార్! మేనేజర్ క్యాప్ చేసిన వెళ్లాలి నాకే మతిమరుపు! ఈ డక్యుంట్ కి క్లింప్ చేయించండి" అంటూ రోజుండు క్యాప్ వెళ్లాలి పట్టాడు.

ఇంకా మరెవరూ ఇంకా ఫైల్లో ఏబ్రాసి రాతలు వాటి వాటిని వెంటనే డక్టు దగ్గరికి వెళ్లి తగలదు. మళ్ళీ కొంటే పిచ్చిపిచ్చి రాతలు రాస్తే హాజరు పట్టి రోజు పాటు గైర్హాజర్ అవుతుంది జాగ్రత్త!"

వెంటనే మరొకడు మేనేజర్.

కంటికిచ్చిన సుబ్బారావుని చూసి హాయిగా విన్నవించి అతని భార్యకుందరి. అతను దారి మళ్ళిపోకుండా ఇంటికి రావని రోజూ వేయి దేవులు మొక్కుకుంటుందామె. ఎందుకంటే, గతంలో డిప్యూటీ మిస్ట్రీలెంట్ల వెళ్లికే అతను 'ఒక్కడువాల'ని 'ఒక్కడు'గా వెళ్లాడు సుబ్బారావు. అయితే వెళ్ళాకొచ్చి మర్చిపోయాడు ఎదురుగా ఓ వెళ్ళి మండపం కనిపిస్తే అందులోకి ప్రవేశించాడు. ఆలాగే భోజనానికి వెళ్ళాడు. అప్పుడు తింటున్నవాడు 'సారీ! మాట్లాడకుండా) తినొచ్చు కదా! వెంటవాళ్ళు కూరలో కారం మూచిన, పప్పువారులో ఉప్పు మూచిన అరవసాగాడు. భోజనాల తర్వాత ఆడపెళ్ళి వాడు ఆకు-వక్క ఇవ్వడం మర్చిపోతే ఎలా అని వెళ్ళిపోయాడు. దాంతో వాళ్ళకి తిక్క వచ్చింది. అంటూ ఎదురుదాడికి దిగి వెళ్ళాడు. అంతలో ఎవరో పూజాస్తున్నాడు వాళ్ళందరికీ 'హిస్టరీ' గురించి చెప్పి, అలాగే సుబ్బారావుకి ఇంకా మిస్ట్రీగానే ఉన్న అసలు వెంటవాళ్ళు చూపించాడు. మరోసారి-

ఎగ్జిబిషన్ కి కుటుంబసభ్యులు తంగా వెళ్లాడు సుబ్బారావు. దుకాణాలన్నీ కలిపి మరొకటిగా మార్చారు సుబ్బారావు అండ్ కంపెనీ 'చేతుల లింక్' తెగిపోయింది. అంతలో ఎర్రచీర కట్టుకున్న ఓ ఆడ మనిషిని చూసాడు. వెంటనే ఆమె దగ్గరికి వెళ్ళి... "ఇదిగో! హతాత్తుగా నా చేతులు వదిలేస్తాను మళ్ళీ నాకే మతిమరుపుంటే.. నాక్కోసం వస్తుంది" ఇంకా సుబ్బారావు మాట పూర్తి కాలేదు అప్పుడు బరువుతో, వంద కి.మీ.వేగంతో ఆ స్త్రీ వెళ్ళి పడుకుంది. అదే సమయాని సుందరి 'సిరికించెప్పడు' తనల్లో రావడం, ఆ ప్రచీర మనిషిని (బతి

కుంటూ అడిగాడు డాక్టర్. సుబ్బారావు మౌనంగా నిలబడ్డాడు "అరే.. మీరలా మౌనంగా ఉంటే మీ జబ్బు సంగతి నాకెలా తెలుస్తుంది? కొంపదీసి మీకుగాని మతిమరుపు?" నవ్వుతూ ప్రశ్నించాడు ఆ డాక్టర్. అతని మాటలకి ఏదో గుర్తొచ్చిన వాడిలా.. "ఆ.. నాకు మతిమరుపు సార్.. అది తగ్గలంటే నేనేం చెయ్యాలి?" అనడిగాడు సుబ్బారావు ఆదుర్గా.

డాక్టర్ ఏదో చెప్పబోయేంతలో, సుడిగాలిలా లోపలికొచ్చిన కాంపౌండర్ డాక్టర్తో 'ఫోన్' వచ్చిందని చెప్పాడు. సుబ్బారావుతో 'ఓన్ మినిట్'లో వస్తానని లోపలికి వెళ్లి ఫోన్లో మాట్లాడిన డాక్టర్ అరగంట తర్వాత వచ్చాడు. వచ్చిరాగానే.. అక్కడ కూర్చున్న సుబ్బారావుతో..

"ఓహో.. మీరిక్కడే ఉన్నారు కదూ! మర్చిపోయాను. అవునూ ఇంతకీ ప్రాబ్లెం ఏంటి?" అని ప్రశ్నించాడు డాక్టర్.

"ఓర్నాయనో.. నాకంటే.. మీకు మరి మతిమరుపులా ఉండే.. అంటూ మరి అక్కడ ఉండలేక ఇంటికిచ్చేసాడు సుబ్బారావు.

సక్సెస్ కోసం...

కాజోలోకి ఈమధ్య కాలంలో ఒక్క హిట్టూ లేదు

షారుఫ్ హాన్తో ఆమె నటించిన 'దిల్వాలే దుల్హనియా.. కుచ్ కుచ్ హోతా' లాంటి చిత్రాలు మామూలే హిట్టయ్యాయి కదా! అందుకనే ఏమో ఇన్నాళ్ళకి మళ్ళీ షారుఫ్ హాన్ కలిసి నటించడానికి ఒప్పుకుంది.

అది కూడా ఆదిత్య చోప్రానే ఉన్నవాడని వినికిడి ఈ సాత హిట్ పెయిర్ కి కొత్త నక్సెస్ ఎంతవరకూ లభిస్తుందో!

మలాడుతూ ఏదో చెప్పడం.. ఆ ఎర్రచీర చిరాగ్గా తన పంక చూసుకుంటూ వెళ్ళిపోవడం.. అంతా 3-డి సినిమాని కళ్ళద్దాలు తీసేసి చూస్తే ఎలా కనబడుతుందో, అలా కనిపించింది పాపం సుబ్బారావుకి.

ఆఫీసునుంచి తిరిగి వచ్చిన భర్త మళ్ళీ భయటకి వెళ్తుంటే సుందరికి ఆశ్చర్యం వేసి "ఎక్కడికి" అని ప్రశ్నించింది. ఆమె మనసులో మాత్రం 'అతను ఆఫీసుకి మళ్ళీ వెళ్ళిపోవడం లేదు కదా!' అనుకుంది.

"డాక్టర్ దగ్గరికి వెళ్తున్నాను" అంటూ గబగబా ఫోన్లోకి వెళ్ళిపోయాడు సుబ్బారావు.

లేబుల్ మీద వాలుతోన్న ఈగలనూ, తన చుట్టూ తిరుగుతోన్న దోమలను పట్టుకుంటోన్న డాక్టర్ కి, సుబ్బారావుని చూసి బోల్డు సరదా వేసింది. వెంటనే ఎదురుగా వెళ్ళి...

"ఏంటి? ప్రాబ్లెం?!" సుబ్బారావు నాడి పట్టు

రెండోసారి ముందు జాగ్రత్త చర్యగా కొడుకు పదేళ్ల నానిగాడిని వెంట తీసుకుని మరో డాక్టర్ దగ్గరికి వెళ్లాడు. తనకున్న 'మతిమరుపు' విషయాన్ని సాధ్యమైనంతవరకూ మరిచిపోకుండా ఏకరువు పెట్టాడు. పక్కనే ఉన్న 'నాని' కూడా తన వంతు 'ప్రామ్టింగ్' అందించాడు.

'సిరంజి' కోసం అరగంట వెదికిన డాక్టర్, మందు కోసం రిఫరెన్స్ బుక్ పాపుగంట తిరిగిసి.. సూదిని సిరంజికి తగిలించి, తను 'కష్టపడి' వెదికిన 'మందు' అందులోకి ఎక్కించాడు. తర్వాత సుబ్బారావు వైపు తిరిగాడు.

"ఆ.. ఇప్పుడు చెప్పండి! మీకే 'కడుపునొప్పి' ఎడమవైపు వస్తోందా?.. కుడివైపు వస్తోందా?" అని ప్రశ్నిస్తూ.. దూదిని సుబ్బారావు భుజంకి రాస్తూ అడిగాడు.

అంతే! ప్రెస్ చేసిన సిరంజి నుంచి వెలువడ్డ మందులా స్పీడుగా బైటికి పరోత్తాడు సుబ్బారావు.

అలాంటి సుబ్బారావు దగ్గరికి వచ్చాడు విశ్వనాథం. అతను సుబ్బారావుకి చిన్ననాటి స్నేహితుడు. కానీ సుబ్బారావు అతణ్ణి గుర్తుపట్టలేకపోయాడు. దాంతో విశ్వనాథం తెగ ఫీలయిపోయాడు. తనకి భోజనం పెట్టక్కర్లేకుండా, సుబ్బారావు ఎత్తులేస్తున్నాడేమోనని బాధపడ్డాడు. ఎన్నో కొండగుర్తులు.. మరెన్నో బండగుర్తులు చెప్పిన తర్వాత విశ్వనాథాన్ని స్నేహి

టి.వి.ఎలైన్.మూర్తి

తుడిగా గుర్తించాడు సుబ్బారావు అందుకు ఎంతో సంతోషించింది సుందరి.

విశ్వనాథంతో "అన్నయ్యా! ఈ మతిమరుపు మనిషిని భరించడం నా వల్ల వడం లేదు. మీరు కొంచెం ఓపిక తెచ్చుకుని మా ఆస్తిని ఏదైనా మంచి హాస్పిటల్ కి తీసుకెళ్లి నయం చేసుండి" అంటూ దీనంగా ప్రార్థించింది.

ఆమెకి అభయమిచ్చి స్నేహితుణ్ణి ఓ ఆస్పత్రికి తీసుకెళ్లాడు విశ్వనాథం. సుబ్బారావు మతిమరుపు లక్షణాలన్నీ కూలంకషంగా పరిశీలించిన డాక్టర్, కొన్ని మందులు రాసిచ్చాడు.

"ఒరే సుబ్బా! నాకర్థం అంటు ఉంది! మళ్ళీ రాత్రి భోజనానికి మీ ఇంటికి వచ్చేస్తాను. నువ్వు ఇంటికి వెళ్లు!" అని ఫ్రెండ్ ని మెడికల్ షాపు దగ్గర వదిలేసాడు విశ్వనాథం. ఇంటిదగ్గర జాగ్రత్తగా దిగబడతానని సుందరికి మాట ఇచ్చిన సంగతి మరిచిపోయాడు సుబ్బారావు (దోషం). దాంతో ఒంటరిగా గేతప్పి అటూ, ఇటూ తిరుగుతోన్న సుబ్బారావుని ఎవరో వ్యక్తి ఇంటిదగ్గర దిగబెట్టాడు.

ఆ రాత్రి లాల్లెట్లు వేసుకుని తాలని (గుర్తు చేస్తేనే...) ఇల్లంతా వెదికాడు సుబ్బారావు. అని ఎక్కడా అతనికి దొరకలేదు.

"అసలు మందులు కొన్నారా? వ్యక్తం మరిచిపోయారో.. మతిమరుపు వేళం.. అయినా విశ్వనాథంనువ్వు ఏడో? (ప్రశ్నలతో పాటు సుబ్బారావుని తిట్లు గింది సుందరి. ఆమె చీవాట్లు వినలేక సాబా ఎక్కాడు సుబ్బారావు. మందులు వ్యక్తం పెట్టానా? అని మనసులో అనుకుంటూ డాబాపైనే అటూ ఇటూ పచార్లు చేసే సాగాడు.

చీకటి 'మరిచిపోకుండా' క్రమంగా పెరుగుతూ మరింత చిక్కబడసాగింది. ఎలక్ట్రిసిటీ డిసార్డుమెంట్లు మరిచిపోకుండా తన విధిని సక్రమంగా నిర్వర్తించే భాగంగా సిటీలో 'కరెంట్ కోత' విధించింది. ఫలితంగా చీకటి.. మరింత ఎక్కువైంది.

అయితే డాబాకి 'పిట్ట గోడ' లేదన్న సంగతి మరిచిపోయిన సుబ్బారావు పచార్లు చేసుకుంటూ 'స్లాబ్' చివరికొచ్చి న్యూటన్ కి భూమి కర్ణణ గురించి చాటి చెప్పిన ఏపిల్ పండులా వందకి పడ్డాడు. గాల్లో తేలుతూ భూమికి వేరు కుంట్లోన్న సుబ్బారావు తలకి ఇసుక, ట్ట

ఆసర ఇచ్చింది. ఆ దెబ్బకి, చీకటి కాలుక ముద్ద పెట్టుకుంటున్నట్లు నల్లగా కనిపించింది అతనికి. తర్వాత ఏమీ కనిపించలేదు. నెమ్మదిగా స్పృహ తప్పింది.

★ ★ ★

సూర్యోజ్వల తర్వాత-మెల్లగా కళ్లు తెరిచిన సుబ్బారావుకి, తను ఆస్పత్రిలో ఉన్నట్లు గ్రహించాడు. తన నెత్తిమీద ఉన్న కట్టుని చేత్తో రాస్తొన్న సుందరిని చూశాడు. అంతేకాకుండా, తన మంచం చుట్టూ విశ్వనాథం, ఆఫీస్ స్టాఫ్ ఉండటాన్ని గమనించాడు.

"ఏవండీ లేచారా?" ఆనందంగా అరిచింది సుందరి.

"అరే.. సుబ్బా! ఆరోజు నిన్ను మెడికల్ షాపు దగ్గర

కిమ్ : క్ష తీరు
బాలీవుడ్ లో ఇంకా ఎలాంటి క్రేజు రాకపోయినా కిమ్ శర్మ మాటల్లో మాత్రం మహా గడనరిదే అంటున్నారు సినీజనాలు. ఈమధ్య ఒకటి రెండు సినీమాల్లో ఆమె వేరే హీరోయిన్ లని రీప్లేస్ చేసుకుంటున్న ఓ ఆసామీ కామెంట్ చేస్తే- 'అవును. ఆ హీరోయిన్ వేషాన్ని నేను ఇప్పుడు ఒప్పుకున్నాను. తప్పేంటి? నా దగ్గరికొచ్చిన చాన్స్ ని నేను ఉపయోగించుకుంటున్నాను. అలాగే నేను ఏదన్నా వేషాన్ని కాదంటే మరో హీరోయిన్ ఒప్పుకుందనుకోండి, అందులో కూడా తప్పేం వుంది?' అని ఎదురు ప్రశ్నించిందిట.

వదిలేసి రావడం వల్లే ఇదంతా జరిగింది. నావల్లే నీకిలా అయింది" పశ్చాత్తాపంగా అన్నాడు విశ్వనాథం.

"మీరేం చేస్తారు అన్నయ్య గారూ! ఖర్మ అంతే!" భర్తకి తెలివి రావడంతో ఆమెకి చాలా ఆనందంగా ఉంది. అందుకనే విశ్వనాథం తప్పిదాన్ని క్షమించేసింది.

సుబ్బారావుతో- "అన్నట్లు ఆరోజు మీరు కొన్న మందులన్నీ ఆ మెడికల్ షాపు కొంటర్లోనే మరిచిపోయారట. మర్నాడు విస్మయకరంగా తెచ్చారు" చెప్పింది సుందరి.

"అవునే! శ్రీ వీరవెంకట సత్యసాయి మెడికల్ అండ్ జనరల్ స్టోర్స్ లోనే కదా నేను మెడి

సిన్స్ కొన్నది! ఇప్పుడు గుర్తొచ్చింది. ఆ షాపు తలని చేత్తో రాసుకుంటూ వీలగా చెప్పాడు సుబ్బారావు.

అంతే.. అక్కడున్న ఆఫీస్ స్టాఫ్, విశ్వనాథం సుందరి, నానిగాడు అంతా ఆశ్చర్యపోయారు- సుబ్బారావు జ్ఞాపకశక్తికి!

"అంత పెద్ద షాప్ పేరు గుర్తుందంటే.. మనవాడికి మతిమరుపు పోయినట్లే" ఆనందంతో విజిల్ వేస్తూ అరిచాడు విశ్వనాథం. ఆ మాటలకి మురదుకొచ్చాడు సుబ్బారావు ఆఫీస్ మేనేజర్- "ఇప్పుడో చిన్న టాప్! నా పేరేంట్ చేప్పమనండి చూద్దాం!" అంటూ సుబ్బారావు వంక గంభీరంగా ఓ లుక్కొచ్చాడు.

"గండభేరుండం! కాదు. కాదు.. సారీ గరుడ చలం!" చిన్న గొంతుతో చెప్పాడు సుబ్బారావు.

"భలే.. భలే! అచ్చం మనం తెలుగు సినీమాల్లోలాగే జరిగింది. మన సినీమాల్లోనూ అంతే! సినీమా ప్రారంభంలో హీరోకి దెబ్బ తగిలినప్పుడు మాట పోతుంది. క్లయిమాక్స్ లో మళ్ళీ విలన్ ల వల్ల దెబ్బ తగిలి అతనికి మాట వస్తుంది. అలాగే ఇప్పుడు, ఇక్కడ జరిగింది" చిన్న పిల్లాడిలా సంబరపడిపోయాడు గున్న ఏనుగులాంటి కొలీగ్ పురుషోత్తం- మనసులో మాత్రం సుబ్బారావుకి మతిమరుపు లేకపోతే ఆఫీసులో తనకేం పని ఉండదని బాధపడుతూ!

"ఏ సినీమాలో బాబూ ఇలాగయింది?" నానిగాడిని అడిగాడు పూర్వ రంగయ్య.

"ఆ సినీమా పేరు.. ఆ సినీమా పేరు.. అని నానిగాడు ఆలోచిస్తుంటే.. సుందరి ఆ కుర్రాడి నెత్తిన ఒక్కటి మొట్టేసింది.

"ఆ.. గుర్తొచ్చింది. ఆ సినీమా పేరు ఆరాధన!" ఆనందంతో అరిచి చెప్పాడు నానిగాడు.

"బాగుంది. తండ్రి మతిమరుపు కొడుక్కీ అంటువ్యాధిలా సోకితే.. తల్లి మంచి మందే వేసింది!" అంటూ అటక మీద నుంచి దొర్లివడ్డ ఖాళీ సిల్వర్ డబ్బాలా నవ్వాడు మేనేజర్ గరుడాచలం!

అతని మాటలకి నవ్వుకపోతే.. తమ ఇంక్రిమెంట్లకి నూకలు చెల్లిపోతాయని చెవులు చిల్లులు పడేలా నవ్వు సాగారు స్టాఫంతా!

ఆ నవ్వులన్నీ తన హోదాని బట్టిననీ గ్రహించేసిన గరుడాచలం తన మాటల్లో హాస్యం ఎక్కడుందో తెలియక గుడ్డురుముతూ-

"అంతోడ్డు!" అని అరిచాడు.

"హమ్మయ్య!" అని ఊపిరి పీల్చుకున్న స్టాఫంతా మామూలు ముఖాలతో.. సుబ్బారావు వైపు చూసి, పలకరింపుగా ముసిముసి నవ్వులు రువ్వారు. అయినా భయం భయంగా గరుడాచలం వైపు చూశారు.

"ఇదిచాలు!" అంటూ మేనేజర్ గరుడాచలం వెనుక నుంచి అరిచాడు నానిగాడు.

